

Příběh o spravedlivém království

Byla jednou jedna země, ve které se lidé snažili, aby se jim spravedlivě žilo. V té zemi bylo šest vesnic: Modrá, Zelená, Žlutá, Červená, Bílá a Oranžová. Jednoho dne se král rozhodl, že od něj každá z vesnic dostane sumu peněz s úkolem, aby si sumu spravedlivě rozdělili. A za měsíc pak král pojedete navštívit všechny vesnice a ověřit, zda splnili, co slíbili. Delegation ze všech vesnic, které byly právě na královském hradě, zajásaly a každá si odvezla sebou dvě kolečka zlaťáků.

Nejblíže královskému hradu byla **Modrá osada**. Tam starosta svolal všechny občany a pečlivě začal rozpočítávat peníze. Každý občan, ať mladý nebo starý, pracovitý nebo líný, starosta či služka, dostal stejné množství zlaťáků do hrsti, až se rozdaly všechny královské peníze. Někteří byli spokojeni, jiní tak trochu a další si mysleli, jak jim bylo ukřivděno. Starosta i delegace však byli spokojeni s dobře odvedenou prací.

Když delegace dorazila do **Zelené vesnice**, starosta nakázal všem občanům vyplnit dotazníky, jak velkou částku peněz právě potřebují a nač by je užili. Někteří psali, že potřebují rekonstrukci chýše, jiní čekali dítě a další chtěli na zaslouženou dovolenou. Byli mezi zelenými i tací, kteří psali, že dukátek navíc na úspory by se hodil, ale jinak zrovna nic nepotřebují. A tak starosta moudře dal těm, co potřebovali, ale ti kteří si řekli o málo, s málem také odešli. Ně kterým snad i bylo líto vidět sousedy odlétat na drahou dovolenou z peněz, které delegáti do vesnice přivezli. A tak tedy stejně jako v modré osadě ta velká spravedlivost přinesla štěstí i mrzení.

V **městečku Oranžová** byli hrdi na svou historii a dbali na tradici a zásluhy a podle nich starosta také přiděloval peníze. Více tak dostali tací, kteří tvrdě pracovali, dobrovolničili o sobotách na obecních pozemcích, žili ve vesnici déle než 30 let nebo Ti, jejichž otcové a dědové bojovali před 100 lety v bitvě u Bílé a přinesli obci velké vítězství a oběti. Takoví starostovi i ve jménu svých dědů děkovali za prozíravou spravedlnost, avšak zbylo i dost těch, kteří měli jaksi pocit, že se na jejich zásluhy v pravou chvíli nevzpomnělo.

V **Bílé osadě** měli pocit, že ta dvě kolečka zlaťáků stejně nejsou dost pro všechny, aby způsobily radost, a tak udělali loterii. Jméno každého občana bylo v osudí právě jednou, díky čemuž měli všichni spravedlivou šanci na peníze dosáhnout. 1. cena byla polovina všech zlaťáků, druhá cena pak byla polovina té zbylé poloviny a tak dále. Celkem mohli občané bílé osady vyhrát deset cen. Většina odešla z loterie malinko zklamaná, ale hrál je pocit, že alespoň deset jejich sousedů si sáhlo na opravdové štěstí.

V **Červené vsi** vysypali peníze uprostřed náměstí a udělali kolem nich kruh tak, aby na jeho obvodu mohli stát všichni občané. Každý si sebou mohl přinést jeden nástroj - někdo přišel s lopatou, další s lopatičkou na zahrádku, jiný s kbelíkem či cedníkem. Když odbyla čtvrtá hodina odpolední, všichni se mohli rozběhnout doprostřed náměstí a kdo si co nabral, to mu patřilo. Starosta byl se sebou spokojený, protože dal každému stejnou šanci a mnozí mu za to byli vděční, jen na staré, chromé a pomalé nezbylo mnoho.

Poslední **Žluté město** bylo odjakživa svázáno pevným kastovním systémem, tak když dorazila delegace s kolečky zlata, starosta hovořil o spravedlivém rozdělení pro všechny tři kasty - skupiny. Každá kasta dostane třetinu peněz a v rámci skupiny se pak peníze rozdělí spravedlivě rovným dílem, tak bude spravedlnosti napříč skupinami i v nich zachována. Na vrcholu pyramidy byla městská rada, tu tvořilo 8 nejmoudřejších a starosta. Druhou skupinou byli nepostradatelní, sem patřili vědci, učitelé, vojevůdci, diplomaté, prostě městská inteligence. Bylo jich 50 a dostali druhou třetinu. Třetí třetina připadla sedlákům a obchodníkům, kteří tvořili třetí a poslední skupinu, ve Žlutém městě jich žilo několik tisíc.

Jak král slíbil, tak za měsíc vyrazil na cestu po svém království. Každý ze starostů mu vyprávěl, jak spravedlivý byl a král tuze obdivoval jejich moudrost, když pak mluvil i s lidmi, zjistil, že někteří i přes všechnu tu spravedlnost cítí křivdu. Také se mu nelíbilo, že každá ves byla spravedlivá jinak. A tak se rozzlobil a říká: "Spravedlnost je jen jedna! Musíme rozhodnou, která z těch vašich spravedlivostí je ta nejspravedlivější!" Vyšlete delegace na hrad.